

Модель розробки парадигм науки методології

Фундаментальні методика	Методики та результати їх використання		
	визначення об'єкту	визначення проблеми	Методика рішення проблеми
	Об'єкт	Проблема	Результат рішення проблеми
Ідея	Методологія	Невідомість зв'язку методології з методиками	Інтуїція
			Залежність (якісний зв'язок методології з організацією методики економічного аналізу, наприклад). «Методологія пов'язана з організацією методики економічного аналізу»
Гіпотеза	Ідея	Невідомість кількісної залежності	Логіка дискретних фактів
			Закономірність (дискретний якісний та кількісний зв'язок)
Концепція	Гіпотеза	Невідомість суцільної залежності	Логіка доведення, розрахунку
			Закон (доведена, розрахована суцільна закономірність): «Методологія - це організація методики економічного аналізу»
Теорія	Концепція	Закон, не апробований іншими законами	Взаємно апробація
			Закон (апробований іншими законами методології).
Основна теорія	Теорії приватні	Відсутність узагальнення приватних законів	Узагальнення приватних законів методології
			Основний закон «Методологія – це організація будь-яких методик»
Наука методологія	Основна теорія	Основний закон, не апробований Часом	Апробація часом основного закону
			Парадигми методології як стратегії переважної поведінки всього людства в сфері методології

Висновок. Отже, ідея, гіпотеза, концепція, приватні і основна теорії, наука відносяться до унікальних, особливих рівнів знання – вони одночасно з'являються і методиками, і методологіями.

Література:

1. Бабайлов В.К. Менеджмент: Наука и практика: учебник. Х.: ХНАДУ, 2015. 276 с.
2. Бабайлов В.К. Новая парадигма методологии. *Новий колегіум*. 2018. № 1. С. 73-77.

ВСЕЗАГАЛЬНА МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

Некрасова А.С.

Науковий керівник: Бабайлов В.К., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Майбутня підприємницька епоха потребує подальшого підвищення ефективності управління розвитком підприємництва, яке базується на

впровадження новітніх методологій і технологій. В останні роки стався значний прогрес не тільки у сфері технологій, але й в розвитку методології. Була створена теорія методу. Встановлено сутність парадигм як глобальних стратегій. Сформульовано парадигми найважливіших сфер діяльності: економіки, менеджменту, методології, технології, механіки, вищої освіти та інших. Створена Всезагальна наука. Визначено всезагальний характер методики ВЄО [1].

Практика застосування методики 2С70 і методики огляду літературних джерел (ОЛД) привели до висновку, що й ці дві методики теж носять всезагальний характер. Тому доведення цієї тези і стало метою цієї доповіді.

До сих пір 2С70 трактувалася як методика в основному фундаментального дослідження. Практика сучасних досліджень постійно підтверджує, що ця методика заснована на формуванні двох аспектів будь-якого поняття [2]. Висока ефективність методики 2С70 досягається за рахунок значного скорочення кількості аспектів організованого поняття при одночасній концентрації уваги на двох основних. Саме вони дають більше 70% інформації, знання про поняття – основного «продукту» пізнання: на сутності (С) і змісті (С від російського – сущность), що дають відповідно 50% і 20% вкладу в поняття. Звідси і назва методики – 2С70. При цьому свою високу ефективність методика 2С70 показала в дослідженнях будь-якого виду та рівня. Це й свідчить про Всезагальний характер методики «2С70».

Огляд літературних джерел (ОЛД) також є всезагальною методикою. Але спочатку необхідно відзначити такий факт, що ОЛД, як просто методика, була визнана зовсім недавно – в 2006 році [3]. У публікації на цю тему говориться, що в огляді літературних джерел відбувається порівняння поглядів різних авторів на досліджуваний об'єкт. При цьому різні автори розглядають об'єкт в різних умовах. Отже, суб'єкт огляду літературних джерел розглядаючи різні результати різних авторів, фактично змінює умови функціонування об'єкта дослідження, тобто застосовує методику експерименту. А це означає, що огляд літературних джерел можна віднести до методики експерименту, до методики експериментального дослідження [3]. Практика же сучасних досліджень привела до висновку, що огляд літературних джерел є не тільки методикою експериментального, але й наукового, і прикладного дослідження.

Тому можна констатувати, що майже два десятка років, які пройшли після публікації [3], лише підтвердили правильність зробленого висновку про методичний характер огляду літературних джерел.

Але при цьому навіть не ставилося питання про всезагальний характер методики огляду літературних джерел. Під всезагальним характером методики огляду літературних джерел слід розуміти придатність, застосовність, необхідність її для досліджень будь-якого виду та рівня: фундаментального, експериментального, прикладного. Всезагальний характер її впливає також й з повсякденної практики будь-яких досліджень. Справді, жодне дослідження будь-якого рівня не може обійтися без огляду, тобто без аналізу і синтезу інформації з літературних джерел.

І навіть, якщо дослідник часом не робить такого огляду, то все одно він спирається на пам'ять, яка є результатом пізнання через огляд літературних джерел.

Всезагальною методикою є й найдавніша методика Діалектика, яка відома ще з часів Аристотеля. Вона досить докладно розглядається в навчальних філософських дисциплінах.

Встановлення всезагального характеру методик ВЕО, 2С70, ОЛД і Діалектики логічно призводить до необхідності об'єднання, угруповання, створення особливого класу методик – класу всезагальних методик. Склад і послідовність застосовуваних методик (ОЛД; 2С70; ВЕО; Діалектика) прямо або побічно використовується одночасно в будь-якому дослідженні.

Тому правомірний висновок: загальні методики ОЛД, 2С70, ВЕО, Діалектика утворюють і єдину методологію – всезагальну методологію дослідження (ВМД).

Література:

1. Бабайлов В.К. Всеобщая наука. *Новий колегіум*. 2017. № 3. С. 57-61.
2. Бабайлов В.К. Менеджмент: Наука и практика: учебник. Х.: ХНАДУ, 2015. 276 с.
3. Бабайлов В., Баленко А., Хмелевская А. Обзор литературных источников как метод эксперимента. *Бизнес-Информ*. 2006. № 3. С. 103-104.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ПОЛПШЕННЯ АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ДЛЯ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Омелянко Д.О.

*Науковий керівник: Головка О.Г., к.е.н., доцент
Харківський навчально-науковий інститут
ДВНЗ «Університет банківської справи»*

В умовах відносно низьких темпів зростання вітчизняної економіки, нестабільності політичного середовища, дефіциту фінансових ресурсів, прорахунків у стратегічних планах та тактичних заходах подолання кризових явищ найактуальнішим питанням залишається вибір методів антикризового управління. Саме від ефективності процесу антикризового управління, вибору методів попередження або подолання кризи залежить стабільне функціонування вітчизняних підприємств. Оперативність і своєчасність застосування методів антикризового управління сприятимуть швидкому виходу підприємства з кризового стану і відновленню його платоспроможності та розвитку. Критична фінансова ситуація, яка склалась на багатьох вітчизняних підприємствах засвідчує неможливість їх існування без належної системи управління і в першу чергу антикризового. Тому, реалізація сучасної концепції антикризового управління залишається досить актуальною.